

^a Supplementum
Sigeberti.

cibus tuis confirmamus Primatum super quatuor Prouincias, Lugdunensi Ecclesiæ tuæ, & per eam tibi tuisque successoribus.] Eaque ratio est propter quam verba illa in Sigeberti • Supplemento, disertè leguntur: [Hæc sedes habet Primatum super tres Archiepiscopatus: prima enim Lugdunensis, id est Lugdunum super Rhodanum: secunda Lugdunensis super Sequanam, id est Rothomagensis: tertia Lugdunensis super Ligerim, id est, Turonis: quarta Lugdunensis, id est Senonis super Inaciam.] Tota illa contentio ex hoc orta est, quod Senonenses Archiepiscopi vices Apostolicæ sedis per Gallias fuissent consequuti, vt inferius dicemus: sic enim Primati Lugdunensi parte autoritatis adempta, super eum sese efferre conati sunt, ipsiusque Exarchicam dignitatem potestatemque exauthorare cœperunt.

XI.
BITURICA METROPOLIS, ET SEDES PRIMATIS TOTIVS AQUITANIAE.
^b Sidon. Apoll. l. 7. epist. 9.

^c Gregor. Turon. hist. Franc. libro primo, cap. 29.

Biturica, alijs Bituricæ & Biturigæ, apud Celtas à Liuiio ponitur, sed apud Strabonem Bituriges inter Aquitanos. Eam & Metropolim ciuilem Aquitaniæ factam fuisse Notitia Prouinciarum & Ciuitatum Galliæ in huius libri limine allata tradit. At quod etiam Ecclesiastica primis temporibus fuerit, clare docet Sidonius Apollinaris^b concione quam habuit pro eligendo Simplicio Bituricensi Episcopo, dum hunc Metropolitanum nominat: [Et quia sententiam, inquit, paruitatis meæ in hac electione valituram esse iurastis, (siquidem non est validius dicere sacramenta, quàm scribere) In nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti, Simplicius est, quem Prouinciæ nostræ Metropolitanum, ciuitati vestræ summum Sacerdotem fieri debere pronuntio.] Hinc etiam factum est, vt Tetradius sic Agathensi Concilio subscripserit: [Tetradius Episcopus de Biturica Metropoli subscripsi.] Huius autem Ecclesiæ originem sic describit Gregorius Turonensis in historia Francorum. [De horum verò discipulis, scilicet Gratiani Turonensis, Trophymi Arelatensis, Pauli Narbonensis, Saturnini Tolosatis, Dionysij Parisiensis, Stemonij Aruerni, & Martialis Lemouicini, quidam Biturigas ciuitatem adgressus, salutare omnium Christum Dominum populis nunciavit. Ex his ergo pauci admodum credentes, Clerici ordinati ritum psallendi suscipiunt: & qualiter Ecclesiam construant, vel omnipotenti Deo solemnia celebrare debeant, imbuuntur. Sed illis paruam adhuc ædificandi facultatem habentibus, cuius cuiusdam domum, de qua Ecclesiam faciant, expetunt. Senatores verò, vel reliqui meliores loci fanaticis erant tunc cultibus obligati: qui verò crediderant, ex pauperibus erant, iuxta illud Domini, quod Iudæis exprobrat dicens: Quia meretrices & publicani præcedent vos in regno Dei. Hi verò non obtenta à quo petierant domo, Leocadium quemdam primum Galliarum Senatorem, qui de stirpe Vetij Epagati fuit, quem Lugduno passum pro Christi nomine superius memorauimus, reppererunt. Cui cum petitionem suam & fidem pariter intimassent, ille respondit: Si domus mea, quam apud Bituricam urbem habeo, huic operi digna esset, præstare non abnegarem. Illi autem audientes pedibus eius prostrati, oblatis trecentis aureis cum disco argenteo, dicunt eam huic ministerio esse congruam. Qui acceptis de his tribus aureis pro benedictione clementer indulgens reliqua, cum adhuc esset in errorem idololatriæ implicitus, Christianus factus, domum suam fecit Ecclesiam. Hæc est nunc Ecclesia apud Biturigas urbem prima, miro opere composita, & primi